

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Crispo. 24.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Ρωμαϊκῶ χολατικῶ. κα.

Τὰς μὲν ἑλλήνων θεοποιίας, καὶ ἄς
καλῶσι θεογονίας, Ὀφείδης καὶ Ὅμηρος
καὶ Ἡσίοδος, καὶ ὅσοι κατ' ἐκείνους ἐ-
δίδαξαν, πολλὰς καὶ βίβλους καὶ δό-
ξας συνείραντες. τὴν ἡμετέραν δὲ ἱρη-
σκειάν δύο πικτὰ διδάξουσιν, ἅς ἐ-
πέμφαμεν, ὧν ἡ μὲν παρῆναι, ἡ
δὲ νέα Ἀραθίκη παρῆναι γινώσκεται. εἰ
δὲ ἀληθεύουσιν αὐτὰ μάλλον ἐκείνων
καὶ τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς πράγμασι,
αὐτὸς ἐρήσειας πέπεισμαι, καὶ κρα-
τήσειας πᾶμεινον.

συγγράμ-
ματες.
δύοσε πικ-
τίδης.

ἐρήσειας.
κρατήσειας
τὸ.

Ζωσίμου. κβ.

Τινὲς σε φασὶν ἱεροσύνης ἔραν, πράγ-
ματος ἀνεπίκτου πολλοῖς, σοὶ δὲ καὶ
μάλιστα. ἢ τοίνυν τὸν σαυτῆ βίον
διόρθωσαι, ἢ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀ-
φαισῶν σοὶ ἀνακτόρων ἀπόστηθι.

Θεοφίλου. κγ.

Τὸ εἰρηυδὸν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, ἐπὶ
πάντων παρωτόκων ἀγαθῶν μῆτραν
ἔχον τὸ κύνειον, καὶ παρὰ πάντων εἰρη-
ταί παρωτόκου. μὴ ἔπως οἱ ἀμα-
θεῖς νομιέτωσαν, ἀλλὰ παρὰ ἐνὸς ἐ-
κείνου καὶ μόνου, τὸ ἐν τῷ πικτεσθαι
τὴν μήτραν ἀνοίξαντος. πᾶσαν γὰρ
μῆτραν μίξις καὶ συνύστα ἀνοίγουσι.
τὴν δὲ τὸν κύριον ἡμεῖς Ἰησοῦ Χρι-
στον κύνειον, αὐτὸς συλληφθεὶς ἀ-
σώτως παρῆναι ἡμῶν, καὶ πά-
λιν ἐσφραγισμένην κατέλιπεν. ἀλη-
θῶς μὲν γενόμενος ἄνθρωπος, ἀληθῶς
δὲ ὢν καὶ θεός, καὶ παρῆναι ἡμῶν εἰς ἐξ
ἀμφοτέρων τῶν φύσεων.

ἀνοίγουσι.

ἐν ἀμφο-
τέραις ταῖς
φύσεσιν.

Κελάτου. κδ.

Ἐπισημονικῶς τὴν θείαν γραφὴν ἀ-
νεליοσεῖν ὀφείλεις, καὶ τὰς αὐτῆς
δυνάμεις νενηγῶς ἀνιχνεύειν, καὶ μὴ
καταπολμαῖν ἀπλῶς τῆς ἀφαισῶν
καὶ ἀνεπίκτων μυστικῶν ἀναξίως

Ammonio scholastico. 21.

Deorum, quos Gentiles colunt, effectio-
nes, & ut vocant theogonias, hoc est Deo-
rum ortus, Orpheus & Homerus, & He-
siodus, alique omnes iis similes tradide-
runt, multis, & libris, & sententiis colle-
ctis atque compactis. Nostram autem re-
ligionē duo codices, quos ad te misimus,
docebunt: quorum alter vetus, alter nouū
Testamentum nuncupatur. An autem hi
libri, tum nominibus, tum rebus, ad veri-
tatem propensiores, quàm illi, sint: ipse, ut
mihi persuadeo, reperies, atque id, quod
melius erit, amplectēris.

Zosimo. 22.

Aiunt nonnulli te sacerdotij cupiditate
teneri, hoc est rei, quam multis, ac præfer-
tim tibi, attingere nefas est. Quare aut
mores tuos corrige, aut à templorum, quæ
tibi attingere minimè licet, cupiditate
abstite.

Theophilo. 23.

Id quod in sacra scriptura dictum est, ^{Genod. 13.}
Omne primogenitum adaperiēs vuluam, ^{Luc. 2.}
sanctum Domino vocabitur, nō de omni
primogenito dictum est, (ne hoc imperiti
homines existiment) verū de vno illo ac
solo, qui in partu vuluam aperuit. Etenim
omnem quidem vuluam concubitus ac
venereus complexus aperit: at eam, quæ
Dominum nostrum Iesum Christum pe-
perit, ipse sine femine conceptus, prodiens
aperuit, ac rursus clausam & obfignatam
reliquit: verè nimirum homo effectus, ac
verè item Deus existens, vnus idemque in
duabus naturis adorandus.

Crispo. 24.

Scitè & eruditè diuinam scripturam
euoluere debes, ipsiusque vires ac faculta-
tes prudenter inuestigare, nec mysteria ea,
quæ atrectare nefas est, quæq; compre-
hendi nequeunt, temerè atque impuden-

2. Par. 26. ter aggredi, manibus indignis ea committens; Ad hunc enim modum audacissimus Olias, cum rebus iis, quas aggredi minimè licebat, manum inicere minimè dubitasset, temeritate sua lepram retulit, inuitusque à templo proiectus est; Quandoquidem lex quoque iis, qui lepra compuncti atque infecti erant, aditum ad templum claudebat. Hæc porro admonendi nostri causa literis mandata sunt, ut & temeritates fugiamus, & pœnas minimè patiamur.

Leuit. 13.
14. et. 22.

Cyrillo. 25.

Marc. 1.

Quid tibi utilitatis affert Ioannis in locum desertum secessio, quam olim studiosè imitatus es, cum nunc cum minimè imiteris; verum ad priuatas curas te referas, atque in solitudine tumultueris, & ab hominum cœtu remotus perturberis? Etenim externo habitu ac specie quiescere, mentis autem mutationibus ac perturbationibus inquinari, tum sensum caligine perfundit, tum susceptos iam labores extinguit, atque perturbationibus animi profam ac facilè victoriam reddit, efficitque ut miles abiecto scuto fugiat. Porro nemo militans implicat se negotiis secularibus, ut ei placeat, à quo in militiam ascitus est: verum arma omni ex parte gestat; ad id certamen, quod tribuno militari placuerit, se comparans.

2. Tim. 2.

Eusebio Episcopo. 26.

Psal. 5.

1. Reg. 2.
4.

Mulci te traducunt, ut pecuniis, ac non Spiritui manuum impositionem in sacris initiationibus committentem. Ac siquidem calumniatores agunt, vim numinis vlttricem in seipfos attrahunt: siquidem perdet Deus omnes qui loquuntur mendacium. Sin autem vera loquuntur, nosce quem ad finem tendat hoc malum, quod contumeliam in Deum exiguo lucro commutasti. Et quis pro te orabit? Quandoquidem nec pro Ophni & Phinees, qui aduersus Deum, ipsiusque sacerdotium peccauerant, inuentus est quisquam, qui

ταῦτα χερσὶν ἐπιπέπων· οὐκ ἔστι γὰρ ὁ πολυμρότατος Οὐλίας ἀναβαρῆσαι ἐπιβαλεῖν τοῖς ἀνεγχειρήτοις, λέγων τῷ θεῷ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ἄκων σπέρριφεις τῆς ἀνακτεραν, καὶ νόμος τοῖς λέπρα κατεπιγυμνοῖς πλὴν εἶσα τῶν ἀπέχρειν ἀπέκλεισθαι εἰσοδόν. ἐγράφη δὲ ταῦτα πρὸς νεοθεσίαν ἡμεῖς, ἵνα καὶ τὰς πόλμας φύγῃμεν, καὶ τὰς καλᾶσεις μὴ πάθωμεν.

Κυεῖλλα. κε.

Τί σοι ὄφελος τῆς Ἰωάννη πρὸς τὴν ἔρημον ἀναχώρησας, ἣν πάλαι ἀσπιδάως ἐζηλώσας, νῦν δὲ μὴ σκεῖται νον μιμνήσκῃ, καὶ πρὸς τὰς οἰκίας φροντίδας παλινσφύσῃ, καὶ ἐπὶ ἐρημίας θορυβηθῇ, καὶ καταμύνας ὀχληθῇ. τὸ γὰρ ἡσυχάζειν τῷ χηματι, καὶ φύρασθαι τὰς χεῖρας τοῦ προφαῖς, καὶ συγκύσει, καὶ ἀγλῆος πλὴν ἀδύνησιν πληροῖ, καὶ τὰ ἡδὴ ποιηθέντα ἀμαυροῖ, καὶ τοῖς πάθεσι πλὴν νίκην εὐδοῖ, καὶ ῥίψασιν τὸν ὀπλιτικὸν ποιῆσαι. ὁ δὲ στρατιωτικὸς ἐμπλέκεται τὰς τῆς βίου πραγματείας, ἵνα τῷ στρατολογίᾳ ἀρίστη, ἀλλ' ὀπλοφόρος ὅλος γίνετα πρὸς τὸν ἀρέσκοντα τῷ ταξίᾳρχῃ ὀπλοπολιτικὸς ἀγῶνα.

Εὐσεβίῳ ἑπισκόπῳ. κς.

Πολλοὶ σε καμωδῶσιν, ὡς χεῖμασιν, ἀλλ' οὐ πνεύματι τὰς χεῖρας τῆς μυσαγωγίας ἐπιπέπωνται, καὶ εἰ μὴ σικοφαντοῦσι, καὶ εἰ αὐτῆς ἐπιπλάσαντο πλὴν δίκην, ἐπειδὴ σπολεῖ κύριος πάντα τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεύδος. εἰ δὲ ἀληθεύσῃ, γινώθῃ οἱ τελευτᾶ τὸ χεῖμα, ὅτι μικρὸν κερδύς, τὸ εἰς θεὸν ὑβείζῃ ἀντήλλαξαι. καὶ τίς πρὸς σὺνεται πρὸς σὺν ἐπειδὴ μὴτε πρὸς Οφνὶ καὶ Φινεὲς εἰς θεὸν καὶ πλὴν αὐτῶν ἀμαρτόντων ἱεροσύνην, εὐρέθη τις πρὸς εὐεδοῦμος, ἀλλ' ἔστι